

רשומות

הצעות חוק

הכנסת

12 בפברואר 2008

206

ר' באדר א' התשס"ח

עמוד

178	הצעת חוק הלוואות לשכר לימוד (תיקון מס' 3) (הלוואות לסטודנטים לתואר שני), התשס"ח-2008
180	הצעת חוק הדרכים (שילוט) (תיקון מס' 5) (שילוט הוצות), התשס"ח-2008
182	הצעת חוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות) (תיקון מס' 4) (איסור תיקון בשטחי האחזיות האזרחית הפלסטינית), התשס"ח-2008
185	הצעת חוק הסדרת מקומות רחצה (תיקון מס' 5) (הגבלת גביית דמי כניסה), התשס"ח-2008
186	הצעת חוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת ילד) (תיקון מס' 8) (הוספת ימי היעדרות להורה יחיד), התשס"ח-2008

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חברי הכנסת מטעם ועדת החינוך, התרבות והספורט של הכנסת:

הצעת חוק הלוואות לשכר לימוד (תיקון מס' 3) (הלוואות לסטודנטים לתואר שני), התשס"ח-2008

1. תיקון סעיף 1 בחוק הלוואות לשכר לימוד, התשס"ב-2002 (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 1, בהגדרה "סטודנט", בסופה יבוא "או תואר אקדמי שני".
2. תיקון סעיף 2 בסעיף 2 לחוק העיקרי - (1) בסעיף קטן (א), בכל מקום, במקום "בשיעור שלא יעלה על גובה" יבוא "בגובה" והמילים "שר האוצר יקבע תנאים ואמות מידה לקביעת שיעור ההלוואה, בין השאר בהתחשב במצבו החברתי והכלכלי של הסטודנט" - יימחק;
(2) בסעיף קטן (ב), במקום "שר האוצר ושר החינוך יקבעו" יבוא "שר החינוך יקבע".
3. תיקון סעיף 3 בסעיף 3 לחוק העיקרי - (1) בסעיף קטן (א), אחרי "לתואר אקדמי ראשון" יבוא "או לתואר אקדמי שני";
(2) בסעיף קטן (ב), במקום "שר האוצר, בהסכמת שר החינוך ובהתייעצות" יבוא "שר החינוך, בהתייעצות".
4. תיקון סעיף 4 בסעיף 4 לחוק העיקרי, המילה "ראשון" - תימחק, ובסופו יבוא "שיהא תואר אקדמי ראשון או תואר אקדמי שני, לפי בחירתו".
5. תיקון סעיף 5 בסעיף 5 לחוק העיקרי, במקום "שר האוצר" יבוא "שר החינוך".
6. תיקון סעיף 6 בסעיף 6 (א) לחוק העיקרי, במקום "שר האוצר, בהסכמת שר החינוך ובאישור" יבוא "שר החינוך, באישור", ובסופו יבוא "ובלבד שהחזר ההלוואה שקיבל סטודנט לפי הוראות חוק זה לא יחל אלא מתום שנתיים ממועד סיום לימודיו לתואר האקדמי שבשלו קיבל את ההלוואה".
7. הוספת סעיף 6א אחרי סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:
"תקציב 6א. התקציב לביצוע חוק זה ייקבע בתחום פעולה נפרד בסעיף תקציב משרד החינוך בחוק התקציב השנתי, בסעיף זה, "תחום פעולה" ו"סעיף תקציב", כהגדרתם בחוק תקציב שנתי כמשמעותו בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985".

ד ב ר י ה ס ב ר

עוד מוצע לבטל את ההוראה שלפיה גובה ההלוואה תלוי במצבו הסוציו-אקונומי של הסטודנט ולקבוע כי ההלוואה תהיה בשיעור אחיד ובגובה שכר הלימוד במוסדות להשכלה גבוהה שהמדינה משתתפת בתקציביהם או בגובה שכר הלימוד שמשלם הסטודנט בפועל, לפי הנמוך מביניהם (סעיף 2).

מוצע גם לקבוע כי החזר ההלוואה יחל רק מתום שנתיים מיום סיום לימודיו של הסטודנט לתואר שבשלו קיבל את ההלוואה (סעיף 6).

בהצעת החוק המתפרסמת בזה מוצע לתקן את חוק הלוואות לשכר לימוד, התשס"ב-2002 (להלן - החוק), ולהרחיב את הזכאות להלוואות הניתנות לסטודנטים הלומדים במוסדות להשכלה גבוהה, כך שתחול גם על סטודנטים הלומדים לקראת תואר אקדמי שני, זאת, בין היתר, כדי להביע את מחויבותה של המדינה לקידום ההשכלה הגבוהה ולטיפוח ההון האנושי. כיום, תואר אקדמי ראשון הוא תנאי סף לתחומים רבים בשוק העבודה, ולתחומים מסוימים אף נדרש תואר אקדמי שני. לשם כך מוצעים תיקונים בכמה מסעיפי החוק, שיאפשרו לסטודנט לבחור אם לקבל הלוואה עבור לימודיו לתואר האקדמי הראשון או עבור לימודיו לתואר האקדמי השני.

¹ הצעות חוק מס' 344/17/פ' ו-443/17/פ': הועברו לוועדה ביום כ' בטבת התשס"ז (10 בינואר 2007).

¹ ס"ח התשס"ב, עמ' 92; התשס"ג, עמ' 394.

² ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

8. בסעיף 7 לחוק העיקרי, במקום "שר האוצר ושר החינוך ממונים על ביצוע חוק זה והם תיקון סעיף 7 רשאים" יבוא "שר החינוך ממונה על ביצוע זה והוא רשאי".
9. תקנות ראשונות לפי סעיף 6 לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 6 לחוק זה, יובאו לאישור ועדת תקנות ראשונות החינוך, התרבות והספורט של הכנסת עד ליום ב' בתשרי התשס"ט (1 באוקטובר 2008).

ד ב ר י ה ס ב ר

עלות תקציבית

להערכת משרד האוצר, העלות התקציבית של הצעת החוק תיגור משיעור הניצול של הלואות שיינתנו לפי ההסדר המוצע. לפי נתונים שהוצגו בפני ועדת החינוך, התרבות והספורט בעת הכנת הצעת החוק לקריאה הראשונה, קבעה הוועדה כי העלות התקציבית של הצעת החוק היא כ-4 מיליון שקלים חדשים לשנה.

כמו כן, מוצע לקבוע במפורש כי התקציב לביצוע החוק ייקבע בחוק תקציב שנתי כדי להבטיח את הקצאת המשאבים הראויים להפעלתו (סעיף 6א המוצע).

בחוק מוקנות סמכויות שונות הן לשר האוצר והן לו ולשר החינוך במשותף. מוצע לייחד את הסמכויות המוקנות לפי החוק לשר החינוך, שהוא השר הנוגע לעניין, לשם הפעלה מיטבית של החוק.

חברי הכנסת: דני יתום, גלעד ארדן

מתפרסמות בזה הצעות חוק של חברי הכנסת מטעם ועדת הכלכלה של הכנסת:

הצעת חוק הדרכים (שילוט) (תיקון מס' 5) (שילוט חוצות), התשס"ח-2008*

<p>1. תיקון סעיף 1 בחוק הדרכים (שילוט), התשכ"ו-1966 (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 1, אחרי ההגדרה "ועדה מחוזית" יבוא:</p> <p>"ועדה מקומית" - כמשמעותה בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.</p> <p>2. בסעיף 3 לחוק העיקרי -</p> <p>(1) בסעיף קטן (א), במקום "באישור הוועדה המחוזית" יבוא "באישור הוועדה המקומית";</p> <p>(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:</p> <p>"(ג) הסמכות ליתן היתר לעניין סעיף 66 היא של אותה רשות מקומית שבתחום שיפוטה עובר קטע הדרך שלגביו מתבקש היתר, באישור הוועדה המקומית."</p> <p>3. אחרי סעיף 66 לחוק העיקרי יבוא:</p> <p>66. על אף האמור בסעיף 5, הוראות אותו סעיף לא יחולו לעניין נתיבי היתר לעניין נתיבי איילון - נתיבי איילון (להלן - נתיבי איילון), ובלבד שלא יינתן היתר בנתיבי איילון אלא אם כן מתקיימים שני אלה:</p> <p>(1) השלט יותקן בסמוך לדרך או בצמוד לה על מבנה שנבנה כדין;</p> <p>(2) השטח הסמוך למקום התקנת השלט משני צדי הדרך אינו מיועד למטרה חקלאית או לסוג של שטחים פתוחים כמשמעותם בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.</p>	<p>תיקון סעיף 1</p> <p>תיקון סעיף 3</p> <p>הוספת סעיף 66</p>
---	--

ד ב ר י ה ס ב ר

שנראה לעיני הנוהג בדרך בין-עירונית היא אסורה. מוצע לקבוע כי היתר לשלט בתחום רשות מקומית יינתן על ידי הרשות המקומית, באישור הוועדה המקומית לתכנון ולבניה, ולא באישור הוועדה המחוזית. התיקון המוצע יאפשר מתן היתרים באישור של הוועדה המקומית גם בנתיבי איילון.

מכיוון שכביש מספר 20 - נתיבי איילון (להלן - נתיבי איילון), הוא דרך בין-עירונית, כדי להציב בו שלט יש צורך, כאמור, בהיתר. לא רק זאת, אלא שהיתר כאמור יכול שיינתן על ידי הרשות המקומית שבתחומה עוברים נתיבי איילון, אך לפי המצב המשפטי כיום, הוא טעון אישור של הוועדה המחוזית.

עוד מוצע להסדיר את אופן הצבת השלטים בנתיבי איילון. זאת, משום שחלק מהכנסותיהן של הרשויות המקומיות מקורו בסכומים המשתלמים עבור הצבת שלטים בתחומן, ויש בהסדר זה כדי לסייע לאיוון התקציבי שלהן. מוצע כי ניתן יהיה לתת היתר להצבת שלט בקטע הדרך של נתיבי איילון שבתחום שיפוטה של רשות מקומית, ובלבד

סעיפים 1 עד 3 מסירים לעוברים בדרך. חוק הדרכים (שילוט), התשכ"ו-1966 (להלן - החוק), קובע איסור להציב שלט לעיני מי שנוהג בדרך בין-עירונית, אלא אם כן ניתן לכך היתר לפי החוק וצוין על גבי השלט שמו של מי שהזמין את הכנתו או את התקנתו. לפי החוק, דרך בין-עירונית היא דרך שאינה דרך עירונית, וזו מוגדרת בתקנות התעבורה כך: "כל דרך בתחום המצוי בשטח שיפוטה של רשות מקומית או רשויות מקומיות הגובלות זו בזו ואשר בכניסה לאותו תחום מוצב תמרור שמשמעו "כניסה לתחום דרך עירונית", ועד למקום שבו מוצב תמרור שמשמעו "קצה תחום דרך עירונית". לגבי דרך בין-עירונית בתחום רשות מקומית, הסמכות ליתן היתר לפי החוק היא של הרשות המקומית, באישור הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה, ולגבי דרך כאמור מחוץ לתחום רשות מקומית - הסמכות היא של הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה. נוסף על כך, החוק קובע תנאים שרק בהתקיים אחד מהם מתגבשת האפשרות ליתן היתר להצבת שלט. היתרו של שלט דבר פרסומת אינו אחד התנאים שבהתקיימם ניתן ליתן היתר, ולכן כיום הצבת שלט פרסומת

* הצעת חוק מס' פ/17/69: הועברה לוועדה ביום י"א בתמוז התשס"ז (27 ביולי 2007).
 י ס"ח התשכ"ו, עמ' 6; התשנ"ט, עמ' 44.

4. בסעיף 15 לחוק העיקרי - תיקון סעיף 15
- (1) בסעיף קטן (א), אחרי "חוק זה" יבוא "בכל הנוגע לדרך בין-עירונית שאינה נתיבי איילון";
- (2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) שר התחבורה והבטיחות בדרכים והשר להגנת הסביבה, בהתייעצות עם שר הפנים, יתקינו תקנות בכל הנוגע לשלטים בנתיבי איילון, לרבות לגבי גודלם, עיצובם וצורתם של שלטים ואופן התקנתם, וכן לעניין מרחקים מזעריים ומרביים בין השלט לבין הדרך, שימוש בתאורה וכל עניין אחר בנוגע להתקנת שלטים"
5. תקנות ראשונות לפי סעיף 15(ג) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 4 לחוק זה, יותקנו בתוך תקנות ראשונות לפי סעיף 15(ג) ארבעה חודשים מיום תחילתו של חוק זה.

דברי הסבר

שהשלט יותקן בסמוך לדרך או בצמוד לה על מבנה שנבנה כדיון, והשטח הסמוך לדרך אינו מיועד למטרה חקלאית או לסוג של שטחים פתוחים. לפי התיקון המוצע, הסמכות ליתן היתר להצבת שלטים בנתיבי איילון תהיה של הרשות המקומית שבתחומה קטע הדרך שלגביו מתבקש ההיתר באישור הוועדה המקומית.

סעיפים לפי החוק, הסמכות להתקין תקנות לביצועו נתונה לשר התשתיות הלאומיות ולשר להגנת הסביבה. מוצע לקבוע כי לעניין שילוט בנתיבי איילון, תינתן הסמכות כאמור לשר התחבורה והבטיחות בדרכים ולשר להגנת הסביבה, בהתייעצות עם שר הפנים. כמו כן מוצע לקבוע כי תקנות כאמור יותקנו בתוך ארבעה חודשים ממועד תחילתו של התיקון המוצע.

חבר הכנסת יורם מריציאנו

**הצעת חוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות) (תיקון מס' 4)
(איסור תיקון בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית), התשס"ח-2008**

1. תיקון סעיף 1 בחוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות), התשנ"ח-1998 (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 1, בהגדרה "חלק", אחרי "בתוספת" יבוא "הראשונה".
2. תיקון סעיף 10 בסעיף 10 לחוק העיקרי -
- (1) בסעיף קטן (א), אחרי פסקה (5) יבוא:
- "(6) מוסר רכב לתיקון בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, בניגוד להוראות סעיף 18א(ב)(1);
- (7) מעביר רכב באמצעות רכב אחר כדי לתקנו בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית בניגוד להוראות סעיף 18א(ב)(2);"
- (2) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:
- "(ה) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף קטן (א)(7), רשאי בית המשפט, נוסף על כל עונש אחר, לפסול אותו מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תעלה על 90 ימים."
3. תיקון סעיף 17 בסעיף 17 לחוק העיקרי -
- (1) בכותרת השוליים, במקום "התוספת" יבוא "התוספות";
- (2) האמור בו יסומן "(א)", ובו, אחרי "התוספת" יבוא "הראשונה";
- (3) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(ב) תוקנה הפקודה לאחר תחילתו של חוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות) (תיקון מס' 4) (איסור תיקון רכבים בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית), התשס"ח-2008, רשאי השר, בצו, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לשנות את התוספת השניה לצורך החלת תיקון כאמור על איסור שימוש ברכב בשינויים המחוייבים."
4. תיקון סעיף 18 בסעיף 18 לחוק העיקרי -
- (1) בכותרת השוליים, בסופה יבוא "ואיסור תיקון בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית";
- (2) בסעיף קטן (א), אחרי ההגדרה "רכב" יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

על פי נתוני יחידת "אתגר" של משטרת ישראל, מדי יום ביומו מועברים לשטחי הרש"פ כ-50 כלי רכב מישראל לשם תיקונם או פירוקם והעברתם בחזרה לישראל למוסכים או לבתי עסק כחלקי רכב משומשים. כדי להביא לצמצום הפגיעה האמורה במישור הכלכלי והפילי, ומעל לכל לשם שמירה על חיי אדם ולצמצום מספר האונות הדרכים הקטלניות, מוצע, בהצעת החוק המתפרסמת בזה, לאסור תיקון כלי רכב בשטחי הרש"פ.

תיקון כלי רכב בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית (להלן - שטחי הרש"פ) גורם לפגיעה קשה בכלל הציבור בישראל, בתחומים שונים, החל בבטיחות וכלה בנוזקים כלכליים למדינת ישראל ולמשק, הנאמדים במאות מיליוני שקלים חדשים בשנה. פגיעה זו מתבטאת, בין היתר, בגניבות רכב בהיקף רחב, של כ-15,000 גניבות בשנה, בסחר בחלקי חילוף גנובים, בזיוף סימני זיהוי של כלי רכב, במכירת כלי רכב לא בטיחותיים, באובדן הכנסות למדינה ובעלייה בתעריפי ביטוח הרכב.

¹ הצעת חוק מס' פ/2919/17: הועברה לוועדה ביום ה' בחשוון התשס"ח (17 באוקטובר 2007).

² ס"ח התשנ"ח, עמ' 290; התשס"ה, עמ' 710.

"תיקון רכב" - תיקון או טיפול מכני, חשמלי או אלקטרוני שבוצע ברכב, לרבות פחחות וצביעה וכן תיקון מערכת מיווג אוויר או טיפול בה;

(3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) (1) לא ימסור אדם רכב לתיקון בשטחי האחוריות האזרחיות הפלסטיניות; חוקה כי רכב שנמסר לתיקון במוסך שניתן לו רישיון לפי דין (בסעיף קטן זה - מוסך מורשה), והועבר לתיקון בשטחי האחוריות האזרחיות הפלסטיניות, הועבר כאמור ללא ידיעתו והסכמתו של מי שמסר אותו לתיקון במוסך מורשה.

(2) לא יעביר אדם רכב באמצעות רכב אחר כדי לתקנו בשטחי האחוריות האזרחיות הפלסטיניות.

(2ב) היה לשוטף יסוד להניח כי אדם עבר עבירה לפי סעיף קטן (ב), רשאי הוא לדרוש מאותו אדם להילות אליו אל קצין משטרה או ליטול ממנו את רישיון הרכב, והוראות סעיף 47(ג), (ד) ו-(ו) לפקודה יחולו, בשינויים המחויבים; היה לקצין משטרה יסוד להניח כי יוגש כתב אישום נגד אותו אדם, רשאי הוא למסור לו הודעת איסור שימוש ברכב שבו נעברה העבירה וליטול את רישיון הרכב שלו לתקופת המפורטות להלן, ובהודעה תצוין הסיבה לאיסור השימוש ברכב ולנטילת רישיון הרכב -

(1) אם הרכב הועבר לשטחי האחוריות האזרחיות הפלסטיניות באמצעות רכב אחר - לתקופה של עד 30 ימים לרכב ולרכב שבאמצעותו הועבר כאמור, ואם במהלך שלוש השנים האחרונות נמסרה הודעת איסור שימוש לפי פסקה זו - לתקופה של עד 60 ימים;

(2) אם הרכב הועבר לשטחי האחוריות האזרחיות הפלסטיניות שלא באמצעות רכב אחר - לתקופה של עד 7 ימים.

(3ב) על איסור שימוש ברכב לפי סעיף זה יחולו הוראות הפקודה כמפורט בתוספת השניה."

תיקון כותרת
התוספת

5. בתוספת לחוק העיקרי, בסופה יבוא "ראשונה".

ד ב ר י ה ס ב ר

עוד מוצע לקבוע הוראות לעניין איסור מינהלי על שימוש ברכב. בדומה לקבוע בפקודת התעבורה, מוצע כי קצין משטרה יהא מוסמך, בתנאים הקבועים בהצעת החוק, לאסור שימוש ברכב שנעברה בו עבירה כאמור וליטול את רישיון הרכב שלו ושל הרכב שבאמצעותו הועבר לשטחי הרש"פ (סעיף 18א(ב) המוצע). הסדר זה יוחל על פי הוראות הנוגעות לעניין בפקודת התעבורה (סעיף 18א(ב3) והתוספת השניה המוצעים); שר התחבורה והבטיחות בדרכים יהיה רשאי לשנות את התוספת השניה, אם הוראות אלה יתוקנו לאחר תחילתו של החוק המוצע (סעיף 17א(ב) המוצע).

נוסף על כך, כדי ליצור הרתעה ולמנוע את התופעות השליליות האמורות, מוצע לקבוע איסור פלילי על מסירת רכב לתיקון בשטחי הרש"פ וכן על העברת רכב באמצעות רכב אחר כדי לתקנו כאמור. העובר על איסורים אלה יהיה צפוי לעונש של שלוש שנות מאסר (סעיפים 10א(6) ו-7(7) ו-18א(ב) המוצעים).

האיסור יחול כאמור על מי שמסר רכב לתיקון בשטחי הרש"פ, ואולם חוקה כי מי שמסר את רכבו לתיקון במוסך מורשה לא עבר על האיסור המוצע (סעיף 18א(ב)1) סיפה המוצע). כמו כן, האיסור יחול על מי שהעביר רכב באמצעות רכב אחר כדי לתקנו בשטחי הרש"פ, ונוסף על העונש האמור, ניתן יהיה לפסול את רישיון הנהיגה שלו לתקופה שלא תעלה על 90 ימים (סעיף 10(ה) המוצע).

"תוספת שניה

(סעיף 18א(ב3) - תחולת סעיפים מהפקודה)

1. על איסור שימוש ברכב יחולו הוראות סעיפים 57א(ב2) ו(3) ו(ג) עד (ו), 57ב עד 57ז, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה:

(1) לעניין סעיף 57ב, במקום "מבית המשפט, המוסמך לדון בעבירות תעבורה" יבוא "מבית משפט השלום" ובמקום "העבירה כאמור בסעיף 57א(א)" יבוא "עבירות כאמור בסעיף 18א(ב) לחוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות), התשנ"ח-1998 (להלן - חוק מניעת גניבות)";

(2) לעניין סעיף 57ג(א), במקום "מן העבירות המנויות בתוספת השביעית" יבוא "לפי סעיף 18א(ב) לחוק מניעת גניבות";

(3) לעניין סעיף 57ד, במקום "בית המשפט המוסמך לדון בעבירות תעבורה" יבוא "בית משפט השלום".

חבר הכנסת משה כחלון

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חברי הכנסת מטעם ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת:

הצעת חוק הסדרת מקומות רחצה (תיקון מס' 5) (הגבלת גביית דמי כניסה), התשס"ח-2008

1. בחוק הסדרת מקומות רחצה, התשכ"ד-1964, בסעיף 8, בסופו יבוא "ובכל מקרה לא ייגבו תיקון סעיף 8 דמי כניסה למקום רחצה כאמור בעד ילד שטרם מלאו לו 13 שנים".

ד ב ר י ה ס ב ר

תשלום עבור הכניסה לחופים והשימוש בהם, מוצע לקבוע בסעיף 8 לחוק להסדרת מקומות רחצה, התשכ"ד-1964, כי תיאסר גביית דמי כניסה לחופים בעד ילד שטרם מלאו לו 13 שנים. כך תתאפשר הוזלה משמעותית של הביילוי המשפחתי בחופים. כיוון שהוראות הסעיף האמור חלות הן לגבי מקומות רחצה מוכרזים והן לגבי מקומות רחצה שלא הוכרזו, יהול הפטור המוצע בכל מקומות הרחצה.

החופים במדינת ישראל הם משאב טבע ציבורי רב-חשיבות ומהווים אתרי נופש לביילוי ולמרגוע של משפחות ושל יחידים הבאים בתחומם מכל קבוצות האוכלוסייה. הביילוי בחופים גם מחוק את הבנת הצורך שבשמירה של ערכי הטבע שבהם.

מטרתה של הצעת החוק המתפרסמת בזה היא לעודד את השימוש בכל החופים במדינת ישראל לביילוי ולנופש משפחתי על פי המצב החוקי כיום, אין פטור מוחלט מגביית

חברי הכנסת: יוסף שגל, רוברט אילטוב

¹ הצעת חוק מס' פ/2952/17: הועברה לוועדה ביום ג' בטבת התשס"ח (12 בדצמבר 2007).
² ס"ח התשכ"ד, עמ' 172; התשס"ה עמ' 546.

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חברי הכנסת מטעם הוועדה לקידום מעמד האישה של הכנסת:

הצעת חוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת ילד) (תיקון מס' 8) (הוספת ימי היעדרות להורה יחיד), התשס"ח-2008

1. תיקון סעיף 1 בחוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת ילד), התשנ"ג-1993, בסעיף ו(ב), במקום "12 ימים" יבוא "16 ימים".

ד ב ר י ה ס ב ר

בהצעת החוק המתפרסמת בזה מוצע להגדיל את מספר הימים בשנה שהורה יחיד זכאי יהיה לזקוף על חשבון תקופת המחלה הצבורה שלו מ-12 ל-16, ובכך לקבוע שמספר הימים שהורה יחיד זכאי לזקוף לפי סעיף ו(ב) לחוק יהיה כפול ממספר הימים שהורה שיש לו בן זוג זכאי לזקוף לפי סעיף ו(א) לחוק. זאת, בדומה ליחס הקבוע בסעיפים ו(א) ו(ב) לחוק.

השפעה על זכויות הילד

הצעת החוק תשפר את האפשרות של הורים יחידים להקדיש את הזמן הדרוש לטיפול בילדיהם בימי מחלתם, ובכך יש בה כדי לסייע לטיפול בילדים הגדלים במשפחות חד-הוריות.

סעיף 1 לחוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת ילד), התשנ"ג-1993 (להלן - החוק), קובע כי עובד שעמו ילד שטרם מלאו לו 16 שנים זכאי לזקוף על חשבון תקופת המחלה הצבורה שלו שמונה ימי היעדרות בשנה בשל מחלת ילדו, בתנאי שכן זוגו עבד באותם ימים כשכיר או כעצמאי עובד שהוא הורה יחיד של הילד או שהילד נמצא בהחזקתו הבלעדית (להלן - הורה יחיד). זכאי לזקוף בשל מחלת ילדו כאמור 12 ימי היעדרות בשנה.

לפי השנתון הסטטיסטי לישראל 2007, בשנת 2006 היו בישראל כ-145 אלף משפחות חד-הוריות, שבהן מתמודד הורה יחיד עם גידול הילדים.

חברי הכנסת: גרעין סגה, שלי יחימוביץ

1. הצעת חוק מס' פ/3084: הועברה לוועדה ביום ט"ז בשבט התשס"ח (23 בינואר 2008).
2. ס"ח התשנ"ג, עמ' 134; התשס"ח, עמ' 369.

